

รายงานการวิจัยเรื่อง

การใช้วารสารวิชาการในสำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

The Use of Academic Journals In the Academic Resource and Information Technology Center,
Pibulsongkram Rajabhat University

โดย

ดร. เฉลิมพร	ทองพูน
นางอัมรินทร์	แก้วก่องทรัพย์
นางสาวรัตนพา	ปลาพล
นางสาวอัจฉราพร	แย้มเหม็น

งานวิจัยนี้ได้รับเงินทุนอุดหนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้วารสารวิชาการ ที่มีให้บริการภายในสำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม โดยมุ่งเน้นศึกษาสภาพการใช้ปริมาณการใช้ ตลอดจนจำนวนและความถี่ของการใช้วารสารวิชาการ การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจากอาจารย์และนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม จำนวน 372 คน ทำการสำรวจข้อมูลในช่วงปีการศึกษา 2553 ศึกษาการใช้วารสารวิชาการจากจำนวน 152 รายชื่อ และทำการจัดลำดับรายชื่อวารสารที่มีการใช้มากที่สุดในแต่ละด้าน ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นอาจารย์คิดเป็นร้อยละ 13.98 และนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 86.02 สถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามคณะที่นักศึกษาและอาจารย์สังกัด พบว่ามีกลุ่มตัวอย่าง เป็นอาจารย์สังกัดคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ตอบแบบสอบถามจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 26.92 รองลงมาคืออาจารย์คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 19.23 ในส่วนของนักศึกษา พบว่า มีนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามจากคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รองลงมาเป็นนักศึกษาจากคณะวิทยาการจัดการ โดยคิดเป็นร้อยละ 21.87 และ 20.62 ตามลำดับ ความถี่ในการใช้วารสารวิชาการของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการใช้วารสารวิชาการสัปดาห์ละ 1-2 ครั้งมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.36 รองลงมาคือสัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 29.30 และน้อยที่สุดคือใช้ทุกวัน คิดเป็นร้อยละ 9.94

ผลการสำรวจรายชื่อวารสารวิชาการที่มีการใช้งานมากที่สุดในแต่ละศาสตร์ พบว่า ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ใช้วารสาร สสวท. มากที่สุด รองลงไปเป็น วารสารการส่งเสริมสุขภาพ และอนามัยสิ่งแวดล้อม (HEALTH) ด้านเกษตรศาสตร์และอุตสาหกรรมเกษตร มีการใช้ วารสารเทคโนโลยีชาวบ้าน เป็นลำดับที่หนึ่ง และวารสารเกษตรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นลำดับที่สอง ด้านวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม วารสารไอดีไซด์ ถูกใช้มากที่สุด ตามด้วยวารสารอิเล็กทรอนิกส์แฮนด์บูค ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ พบว่า มีการใช้ วารสารวิชาการ มากที่สุด ตามด้วย วารสารวิจัย มข. ด้านศึกษาศาสตร์/ด้านการศึกษา ใช้วารสารมายแมท (MY MATHS) มากที่สุด และวารสารการศึกษาไทยเป็นรายชื่อที่ใช้มากเป็นลำดับที่สอง ด้านนิเทศศาสตร์ และวิทยาการจัดการ ใช้วารสารมาร์เก็ตเธียร์ (Marketeer) และวารสารทรัพยากรมนุษย์ มากที่สุดสองลำดับแรก

Abstract

This research aims to study the usage of academic journals which are available within the Library and Information Technology of Pibulsongkram Rajabhat University. The study focused on the usage and the number and frequency of use of journals. This study was carried out as a survey research with the use of a set of questionnaire as tools for collecting and analyzing data with statistical. The sample of this study were 372 peoples of PSRU including instructors and students. This project was surveyed in the academic year 2010. There were 152 journals which were surveyed and were separated in each the field. The results show that sample was 13.98% and 86.02% of the lecturer and student status of the sample. By the students and teachers belong it was found that the sample as a teacher under the Faculty of Science and Technology was the highest number of respondents (26.92%), followed by the Faculty of Humanities and Social Sciences (19.23%) and the students surveyed were students from the Faculty of Science and Technology (21.87%), followed by students from the Faculty of Management Sciences(20.62%) respectively. The sample of this study mostly used journal 1-2 time for a week (37.36%). The next used 3-4 time per week (29.30%) and the minimum is used every day at 9.94%.

The studied of survey lists journals that have been most active in the science was found that the journal of science namely science and technology is the first and the second was the Journal of Health Promotion and Environmental Health (HEALTH). In the Agriculture and Agro-Industrial, Journal of villagers have been using the technology was the first one and Journal of agricultural and natural environment, was the second order. Engineering and Industrial technology, the journal's website was the most commonly used, followed by journals Conference Systems. Humanities and Social Science Journals that are used most, followed by the Journal of Faculty. In Education, the Journal of Mind Matt (MY MATHS) as possible, and the Journal of the Thai name for it is the second order. The Science and Management Science, Journal of the Market Theatre (Maketeer) and the Journal of Human Resources, was the first and second, respectively.

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่อง “การใช้วารสารวิชาการในสำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม” ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ประจำปีงบประมาณ 2553 คณะผู้วิจัยขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้ และขอขอบคุณท่านผู้อำนวยการ สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ที่อำนวยความสะดวกในการดำเนินงานวิจัยในครั้งนี้ ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศทุกท่านที่ช่วยเก็บรวบรวม วิเคราะห์ พิมพ์และตรวจทานแก้ไขข้อมูล จนงานวิจัยสำเร็จเป็นรูปเล่ม มา ณ โอกาสนี้

เฉลิมพร ทองพูนและคณะ
สิงหาคม 2554

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
บทที่ 1 บทนำ	
ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย	1
1.1 วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย	2
1.2 ขอบเขตของโครงการวิจัย	2
1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	3
2.1 ความหมายของวารสาร	3
2.2 ประโยชน์ของวารสาร	6
2.3 ประเภทวารสาร	7
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	13
3.1 วิธีดำเนินการวิจัย	13
3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	13
3.3 เครื่องมือที่ใช้วิจัย	13
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล	13
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล	13
3.6 การสำรวจรายชื่อวารสารวิชาการที่ทำการวิจัย	14
บทที่ 4 ผลการวิจัย	15
4.1 ข้อมูลพื้นฐาน	15
4.2 การใช้วารสารวิชาการ	16
4.3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	24
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายและข้อเสนอแนะ	25
5.1 สรุปและอภิปรายผลการวิจัย	25
5.2 ข้อเสนอแนะ	26
บรรณานุกรม	27
ภาคผนวก	29
ประวัติคณะผู้วิจัย	33

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

วารสารเป็นสิ่งพิมพ์ประเภทหนึ่ง มีกำหนดออกที่แน่นอน จัดเป็นสิ่งพิมพ์ที่มีคุณค่าทางสารสนเทศและทางการวิจัย เนื่องจากเป็นแหล่งข้อมูลปฐมภูมิที่ให้ความรู้ใหม่ ทันสมัย และมีประโยชน์สำหรับนักวิชาการ นักวิจัย นักวิทยาศาสตร์และคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา วารสารวิชาการ คือ สิ่งพิมพ์ประเภทหนึ่งที่มีกำหนดการพิมพ์อย่างต่อเนื่องและแน่นอน หรือค่อนข้างแน่นอน เช่น รายสัปดาห์ รายทศ รายปักษ์ รายเดือน รายสองเดือน รายสามเดือน รายสี่เดือน รายหกเดือน หรือรายปี เป็นต้น ลักษณะวารสารวิชาการมักจะเหมือนกันทุกฉบับเพื่อให้ผู้อ่านสังเกตได้ง่าย แต่ฉบับมีเลขกำกับ ได้แก่ เลขที่ปี ฉบับที่ และวัน เดือน ปี เลขกำกับนี้จะต่อเนื่องสัมพันธ์กันเป็นลำดับไป เนื้อหาเขียนโดยผู้แต่งหลายๆ คน เป็นเรื่องในสาขาวิชาใดวิชาหนึ่งหรือหลายๆ วิชา ถ้าเนื้อหาส่วนใหญ่เป็นเรื่องวิชาการจะเรียกว่า วารสารวิชาการ (Journal)

วารสารเป็นแหล่งสารสนเทศที่สำคัญของห้องสมุด เนื่องจากเป็นสื่อกลางในการเผยแพร่ความรู้ ความคิด เสนอความเคลื่อนไหว และพัฒนาการของวิทยาการสาขาต่างๆ ที่ได้จากการค้นคว้าวิจัย รวมทั้งให้ข้อมูล สถิติ ประกาศ ประชาสัมพันธ์เผยแพร่ผลผลิตและบริการ นอกจากนี้ยังมีการจัดพิมพ์วารสารออกมาในรูปแบบหนังสือหรือสิ่งพิมพ์อื่นๆ ดังนั้น สารนิเทศที่ได้จากวารสารจึงมีความทันสมัยกว่าสารนิเทศจากแหล่งอื่นๆ

ห้องสมุดมหาวิทยาลัย มีหน้าที่โดยตรงในการส่งเสริม การเรียนการสอน การวิจัย และการบริการทางวิชาการ ตามนโยบายของมหาวิทยาลัย ดังนั้นจึงจำเป็นต้องจัดหารวบรวมทรัพยากรที่สนองตอบความต้องการของอาจารย์ นักศึกษา นักวิจัย เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์หลักสูตร และนโยบายของมหาวิทยาลัยให้มากที่สุดโดยเฉพาะทรัพยากรวารสารวิชาการนั้นทำให้ผู้ใช้บริการได้ทราบถึงความก้าวหน้าทางวิชาการในสาขาวิชาที่สนใจ เพื่อส่งเสริมให้เกิดความคิด สติ ปัญญาและนวัตกรรม [4] มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม โดยสำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ จัดเป็นแหล่งรวบรวมสารสนเทศ มีการจัดให้บริการวารสารวิชาการทั้งฉบับที่เป็นภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ แก่คณาจารย์ นักศึกษาและนักวิจัย การนำเสนองานวิจัยเรื่อง “การใช้วารสารวิชาการในสำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม” ที่ได้จัดทำในครั้งเป็นงานวิจัยสถาบัน ทั้งนี้เพื่อต้องการศึกษาความต้องการใช้ รูปแบบการใช้ การเข้าถึง และสภาพปัญหาการใช้วารสารวิชาการ ผลจากการวิจัยในครั้งนี้สามารถนำข้อมูลไปใช้เป็นแนวทางสำหรับการบริหารงานสำนักวิทยบริการฯ โดยเฉพาะด้านการปรับปรุงหรือพัฒนารูปแบบการให้บริการด้านงานวารสารวิชาการได้เป็นอย่างดี

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาการใช้วารสารวิชาการของอาจารย์และนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

1.2.2 เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาประกอบการพิจารณาคัดเลือกวารสารวิชาการที่ให้บริการในสำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

1.3 ขอบเขตของโครงการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยทำการศึกษาค้นคว้าการใช้วารสารทางวิชาการที่จัดให้บริการในสำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม โดยทำการสำรวจข้อมูลในปีการศึกษา 2553 กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ อาจารย์ และนักศึกษา ในมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม จำนวน 372 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากนั้นนำเสนอผลการวิจัยแบบพรรณนาวิเคราะห์

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.4.1 ทราบถึงข้อมูลการใช้วารสารวิชาการ ของอาจารย์และนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

1.4.2 ได้แนวทางและข้อมูลในการคัดเลือก และการจัดหาวารสารวิชาการ เพื่อบอกรับเข้าห้องสมุดให้ตรงกับความต้องการของผู้ใช้บริการของสำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเรื่อง “การใช้วารสารวิชาการในสำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม” คณะผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร ทบทวนวรรณกรรมและม้งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

2.1 ความหมายของวารสาร

วารสารเป็นคำที่ใช้มานานและใช้กันอย่างแพร่หลายในประเทศไทย ในระยะหลังเริ่มมีการนำคำว่า สิ่งพิมพ์ต่อเนื่องมาใช้เพื่อขยายขอบเขตของการครอบคลุมสิ่งพิมพ์ประเภทนี้ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ซึ่งคำว่าวารสาร และสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องตรงกับภาษาอังกฤษว่า Periodical และ Serial ตามลำดับ ทั้งสองคำนี้มีความหมายแตกต่างกันในด้านขอบเขตการครอบคลุม แต่คำว่า Serial นิยมใช้ในห้องสมุดประเทศสหรัฐอเมริกาและแคนาดา ส่วนคำว่า Periodical นิยมใช้ในประเทศอังกฤษและประเทศ อื่นๆ (พรรณพิมล กุลบุญ, 2533: 41-42)

คำว่าวารสารในภาษาอังกฤษนอกจากคำว่า Periodical และ Serial แล้วยังมีคำเรียกภาษาอังกฤษต่างๆกัน ถ้าเป็นวารสารวิชาการที่มุ่งให้ความรู้แล้ว ภาษาไทยที่นิยมใช้วารสาร ตรงกับภาษาอังกฤษว่า Journals (ชุตินา สัจจพันธ์, 2530: 53) และยังมีคำที่มีความหมายอื่นๆ อีกดังนี้

Bulletin	หมายถึง สิ่งพิมพ์ประเภทวารสาร อาจออกสม่ำเสมอหรือเป็นครั้งคราว ผู้พิมพ์เผยแพร่อาจเป็นหน่วยงานหรือเอกชน อาจมีบทความทางวิชาการเรื่องและข่าวของทางราชการ หรือเรื่องที่ใช้สำหรับหลักฐานอ้างอิง
Journals	หมายถึง วารสารที่จัดพิมพ์โดยสถาบันวิชาการ สมาคมวิชาการ หรือองค์กร ประกอบด้วยข่าวความเคลื่อนไหว รายงาน บทความ และกิจการในแขนงวิชา
Magazine	หมายถึง นิตยสาร มีเรื่องในแขนงต่างๆ ทั่วไป เป็นลักษณะสารคดีกับนิยายหรือเรื่องสั้น ลงต่อกันเป็นตอน (จารุวรรณ สิ้นธุณสภณ, 2521)
Serial	หมายถึง สิ่งพิมพ์ต่อเนื่อง ได้นำมาใช้ในความหมายเดียวกัน กับคำว่า “วารสาร” (Periodical) นิยมใช้ในสหรัฐอเมริกาและแคนาดา ส่วนในประเทศอังกฤษ และประเทศอื่นๆ ในยุโรปใช้คำว่า “Periodical” (พรรณพิมล กุลบุตร, 2533)

นอกจากคำต่างๆ ที่ใช้โดยทั่วไปดังกล่าวแล้ว ยังมีคำอื่นๆ อีกตามลักษณะของวารสาร ได้แก่

Abstract Journal, Abstract Periodic	วารสารสาระสังเขป
Annals, annuals	วารสารรายปี, วารสารสมพัทธ์
Gazette	รัฐสาร
House Organ	วารสารประชาสัมพันธ์
Review	วารสารวิจารณ์, ปริทัศน์ (วิสิทธิ์ จิตนวงศ์, 2520)

จากการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับความหมายของวารสาร ได้มีการอธิบายความหมายและลักษณะของวารสารไว้ต่าง ๆ ดังนี้

จารุวรรณ สินธุโสภณ (2521: 90-91) ให้ความหมายพร้อมทั้งอธิบายลักษณะวารสาร (Periodical) ไว้ในวิทยานุกรมบรรณารักษศาสตร์ว่า วารสารคือสิ่งพิมพ์ประเภทหนึ่งมีกำหนดการพิมพ์ที่แน่นอนหรือค่อนข้างแน่นอน วารสารชื่อหนึ่งจะมีลักษณะรูปลักษณ์ภายนอกเหมือนกันทุกฉบับ ช่วยให้ผู้อ่านสังเกตหรือจำวารสารนั้นได้ มีเลขกำกับฉบับระบุให้ทราบวันเดือนปีที่ออกและทราบลำดับแต่ละฉบับในชุด ไม่กำหนดล่วงหน้าว่าจะเลิกกิจการเมื่อใด ประกอบด้วยบทความหลายบทความในแต่ละฉบับ ถ้าเป็นวารสารทั่ว ๆ ไปหรือเรียกขานิตยสาร ก็มีเรื่องในแขนงวิชาต่างๆ ทั่วๆ ไปลักษณะสารคดีกับนวนิยายหรือเรื่องสั้นลงต่อกันเป็นตอน ๆ วารสารทางวิชาการมีบทความต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับแขนงวิชานั้น ๆ ผู้จัดทำวารสารอาจเป็นเอกชน หน่วยราชการ สถาบัน องค์กร หรือสมาคม ปกติต้องระบுவัตถุประสงค์ในการออกวารสารนั้น ๆ ด้วยการจำหน่ายหรือเผยแพร่อาจใช้วิธีวางจำหน่ายเป็นฉบับปลีกในท้องตลาด หรือใช้วิธีสมัครเป็นสมาชิกหรือรับชำระค่าบอกรับล่วงหน้า และจัดส่งไปให้ตามที่อยู่ของสมาชิก วารสารบางฉบับเน้นการเสนอภาพมากกว่าเรื่อง บางฉบับอาจเสนอบทความมากกว่า 1 ภาษา วารสารบางชื่อมีแนวการจัดบทความในฉบับแต่ละฉบับให้เกี่ยวข้องกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ ซึ่งคำว่า Periodical นี้ ในสหรัฐอเมริกาใช้คำว่า Serial ในความหมายเดียวกัน

จารุวรรณ ไกรเทพ (2528: 8) ให้ความหมายของวารสารไว้ว่าวารสาร คือ สิ่งพิมพ์ที่พิมพ์เผยแพร่ โดยมีชื่อของสิ่งพิมพ์ เป็นชื่อของสิ่งพิมพ์ เป็นชื่อเรียกแน่นอน และแจ้งกำหนดเวลาพิมพ์ไว้เช่นรายสัปดาห์ รายปักษ์ รายเดือน ระยะเวลาสองเดือน และอื่นๆ เป็นสิ่งพิมพ์ที่ดีพิมพ์เรื่องต่างๆ รวมอยู่ในเล่มเดียวกัน เขียนโดย ผู้เขียนหลายคน อาจเป็นเรื่องในแนววิชาเดียวกันหรือไม่ก็ได้ เรื่องจะจบในฉบับหรือต่อเนื่องกันในหลายฉบับก็ได้ รูปลักษณ์ของวารสารชื่อหนึ่งๆ มักจะเป็นแบบเดียวกันแม้จะไม่ตลอดไปก็ชั่วระยะเวลาหนึ่งและจะให้เลขที่ของปีที่ หรือฉบับหรือ วัน เดือน ปี ประจำเล่มไว้ด้วย โดยเลขที่ดังกล่าวจะต่อเนื่องกันกับเล่มที่ดีพิมพ์มาแล้ว หรือที่จะพิมพ์ต่อไป

ชุตินา สัจจานันท์ (2530: 53) ได้ระบุความหมายของวารสาร (Journals) ว่าเป็นสิ่งพิมพ์ที่มีกำหนดออกสม่ำเสมอต่อเนื่องกัน เช่น ออกเป็นรายสัปดาห์ รายปักษ์ รายเดือน รายคาบ เป็นต้น เนื้อหาภายในเล่มประกอบด้วย บทความเรื่องราวทั่วไป ในหลายสาขาวิชาหรือสาขาวิชาใดวิชาหนึ่ง โดยเฉพาะลักษณะรูปเล่มวารสารแต่ละชื่อเรื่องจะเป็นรูปแบบเดียวกัน คือ ระบุ ปีที่ (volume) ฉบับที่ (number) และวัน เดือน ปีประจำเล่ม ซึ่งเลขที่ดังกล่าวมีความสัมพันธ์กับเล่มอื่นๆ ที่พิมพ์มาแล้ว หรือจะพิมพ์ต่อไป ผู้จัดทำวารสารอาจเป็นหน่วยงานราชการ สถาบันเอกชน องค์กรสมาคม โดยปกติจะระบุวัตถุประสงค์ในการออกวารสารนั้นด้วย

ในพจนานุกรมฉบับเฉลิมพระเกียรติ พ.ศ. 2530 (2530: 491) กำหนดความหมายว่า วารสาร คือหนังสือที่ออกเป็นคร่าวๆ

รัตนา ณ ลำพูน (2540: 140) ให้ความหมายในการลงรายการสิ่งพิมพ์ตามกฎ เอ เอ ซี อาร์ 2 แก์ไซปรับปรุง (AACR2) ว่า Serial หรือ สิ่งพิมพ์ต่อเนื่อง หมายถึงสิ่งพิมพ์ที่ปรากฏในรูปแบบต่างๆ ที่จัดต่อเนื่องกัน ซึ่งอาจมีกำหนดออกสม่ำเสมอ หรือไม่สม่ำเสมอแต่ผู้จัดทำตั้งใจว่าจะจัดทำสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องต่อไปโดยไม่สิ้นสุด สิ่งพิมพ์ต่อเนื่องประกอบด้วย วารสารและสิ่งพิมพ์ที่ไม่ใช่วารสาร เช่น หนังสือรายปี บันทึกความจำ รายงานการประชุมทางวิชาการ รายงานการประชุมของสมาคม หนังสือพิมพ์ และเอกสารชุดทางวิชาการที่มีหมายเลขชุดกำกับตามลำดับ

พองนวล สักการเวช (2538: 137-139) กล่าวถึงความหมายของวารสารว่า คำที่ใช้เรียกสิ่งดังกล่าวนั้นทั้งวารสารและนิตยสาร ซึ่งวารสาร (Journals) จะหมายถึงวารสารทางวิชาการและนิตยสาร (Magazine) จะหมายถึง นิตยสารที่เน้นความบันเทิงหรือวารสารทั่วไป โดยวารสารมีลักษณะดังนี้คือเป็นสิ่งพิมพ์ต่อเนื่อง ที่ตีพิมพ์ออกเผยแพร่อย่างต่อเนื่องเป็นชุด (Series) โดยใช้ชื่อเดียวกัน และไม่มีกำหนดเวลาสิ้นสุดไว้ล่วงหน้า มีกำหนดเวลาพิมพ์แต่ละฉบับ (Issue) เช่น รายสัปดาห์ รายปักษ์ เป็นต้น อีกทั้งยังมีกำหนดจุดประสงค์ เป้าหมาย หรือทิศทางอย่างชัดเจน โดยเนื้อหาประกอบด้วย บทความเรื่องราว และข้อเขียนอื่นๆ โดยผู้เขียนหลายๆ คน โดยมีการระบุหมายเลขลำดับปี และ/หรือหมายเลขลำดับฉบับ วัน เดือน ปี ที่กำหนดวาระการพิมพ์อย่างชัดเจน

Cole และ Williams (1992: 265) ได้ระบุความหมายตามที่ปรากฏในมาตรฐานสากลการพรรณนารายการบรรณานุกรม (สิ่งพิมพ์ต่อเนื่อง) (International Standard Bibliographic Description – ISBD (S)) ว่าสิ่งพิมพ์ต่อเนื่อง (Serial) หมายถึง สิ่งพิมพ์ที่อยู่ในรูปของสิ่งพิมพ์หรือไม่ใช่ก็ตาม ที่ออกต่อเนื่องกัน มีการระบุหมายเลขหรือลำดับวัน เดือน ปี และมีเจตนาที่จะออกต่อเนื่องตลอดไป ซึ่งสิ่งพิมพ์ต่อเนื่องเหล่านี้ รวมถึง วารสาร (periodicals) หนังสือพิมพ์ (newspapers) สิ่งพิมพ์รายปี รายงานหนังสือรายปี ฯลฯ (annuals, reports, yearbook, etc) วารสารวิชาการ (journals) บันทึกความทรงจำ (Memories) รายงานการประชุมทางวิชาการ (Proceeding) รายงานกิจกรรม ฯลฯ ของสมาคม (Transactions, etc. of societies) และเอกสารชุดที่มีหลายเลขกำกับ (Monographic series)

Chen (1995: 2) กล่าวถึงความหมายของวารสาร (Serials) ว่า วารสารตามความหมายของ AACR 2 คือ สิ่งพิมพ์ที่อยู่ในรูปสื่อใดๆ นั้น เป็นการเปิดประตูสู่การพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงในการพิมพ์วารสารในอนาคต โดยวารสารพบเห็นได้หลายรูปแบบและรูปแบบที่ได้รับความนิยมในการจัดพิมพ์วารสารมี 3 รูปแบบ คือ กระดาษ วัสดุย่อส่วน และการพิมพ์อิเล็กทรอนิกส์

จากความหมายข้างต้นสรุปได้ว่า วารสาร หมายถึง สิ่งพิมพ์ที่จัดพิมพ์เผยแพร่อย่างต่อเนื่อง อาจมีกำหนดออกแน่นอนและไม่แน่นอน โดยมีการระบุหมายเลขหรือลำดับวัน เดือน ปี ในแต่ละฉบับ ปัจจุบันมีการใช้คำว่า สิ่งพิมพ์ต่อเนื่อง แทนความหมายของสิ่งพิมพ์ประเภทนี้ ซึ่ง ประกอบด้วยวารสาร และสิ่งพิมพ์ที่ไม่ใช่วารสาร เช่น หนังสือรายปี บันทึกความจำ รายงานการประชุมทางวิชาการ รายงานการประชุมของสมาคม หนังสือพิมพ์ และชุดเอกสารทางวิชาการที่มีหมายเลขกำกับตามลำดับ สำหรับรูปแบบที่นิยมจัดพิมพ์มี 3 รูปแบบคือ กระดาษ วัสดุย่อส่วน และสิ่งพิมพ์อิเล็กทรอนิกส์

2.2 ประโยชน์ของวารสาร (สุริทอง ศรีสะอาด, 2536: 17)

วารสารเป็นสิ่งที่มีความสำคัญมีคุณค่าสูง ประโยชน์มีค่าสูง ประโยชน์ของวารสารมีดังนี้

1. เป็นสิ่งพิมพ์ที่เผยแพร่ความรู้ใหม่ ๆ และความก้าวหน้าทางวิชาการในสาขาต่างๆ ทุกสาขา จึงมีความรู้ความเข้าใจแก่บุคคลทั่วไป นิสิตนักศึกษาที่แสวงหาความรู้และที่ทำรายงานวิทยานิพนธ์ ฯลฯ นักวิจัยที่ค้นคว้าอ้างอิง

2. เป็นสื่อกลางที่ดีในการเผยแพร่ความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ ทำให้ทราบถึงแนวโน้มของความคิดเห็นของคนในสังคม และสามารถติดตามได้ง่าย (มาลี น้อยไร่ภูมิ, 252-: 9)

3. การนำเสนอผลการค้นคว้าวิจัยเป็นไปได้อย่างรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพเพราะมีระยะเวลากำหนดออกที่แน่นอน เช่น รายเดือน รายสองเดือน เป็นต้น

4. ผู้อ่านวารสารได้รับข่าวสารที่ทันสมัย มีความรอบรู้ต่อความเคลื่อนไหวหรือการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก (รัฐจวน อินทรกำแหง, 2515: 85) เพราะวารสารเป็นสื่อในการรายงานข่าวกับเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในระดับท้องถิ่น ระดับประเทศหรือนานาชาติ ตลอดจนบทวิเคราะห์วิจารณ์ต่างๆ (รัฐจวน อินทรกำแหง, 2515: 85)

5. มีคุณค่าต่ออาจารย์ในการสอนและวิจัย (จารุวรรณ ไกรเทพ, 2528: 20) ด้านการสอนของอาจารย์ค้นคว้าความรู้ใหม่ ๆ จากวารสาร นำไปใช้ประกอบการสอน ทำให้ผู้เรียนเกิดความรอบรู้ ได้ความรู้ที่ทันสมัยน่าสนใจ ด้านการวิจัยอาจารย์ได้ค้นคว้า ความรู้ความก้าวหน้าจากวารสาร นำมาเป็นความคิด ทฤษฎีและผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยของตน ทั้งนี้อาจทำให้ได้เรื่องที่จะทำการวิจัย

6. วารสารที่ลงสารคดี นวนิยาย เรื่องสั้น บทกวี เรื่องราวต่างๆ ช่วยให้ผู้อ่านได้รับความบันเทิง เกิดความเพลิดเพลิน เป็นการพักผ่อนหย่อนใจและนันทนาการ

7. เป็นเวทีสำหรับนักวิจัย นักเรียน หรือกวีทั้งเก่าและใหม่ ได้มีโอกาสแสดงผลงานของตนเอง และพัฒนางานเขียนของตนให้มีคุณภาพมากขึ้น

8. เป็นส่วนดึงดูดความสนใจของผู้ใช้ห้องสมุด เพราะเป็นสิ่งที่มาใหม่และมีการเปลี่ยนแปลงชวนให้ติดตามอยู่เสมอ

9. สำหรับบรรณารักษ์ วารสารเป็นแหล่งคำตอบที่ดีมากสำหรับช่วยการค้นคว้าวิจัย เพราะจะให้เรื่องราวรายละเอียดในประเด็นปลีกย่อย ที่ไม่อาจค้นหาได้จากสิ่งพิมพ์อื่นๆ รวมทั้งทรรศนะข้อคิดเห็น การวิพากษ์วิจารณ์ในเชิงวิชาการที่ลึกซึ้งและกว้างขวาง

สรุปได้ว่าวารสารเป็นแหล่งข้อมูลที่มีคุณค่ามหาศาลต่อมนุษย์ ตอบสนองความต้องการด้านการการศึกษา ค้นคว้า วิจัย ข่าวสารการบันเทิง ตลอดจนการพักผ่อนหย่อนใจ ห้องสมุดและสำนักวิทยบริการทุกแห่ง จะต้องจัดหาวารสารเพื่อตอบสนองความต้องการของสมาชิกและผู้ใช้

2.3 ประเภทวารสาร

วารสาร สามารถจำแนกเป็นประเภทต่างๆ คือ จำแนกตามลักษณะเนื้อหาวิชาวัตถุประสงค์ในการจัดทำ และกลุ่มผู้ใช้ ในการจำแนกประเภทวารสารนี้ขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายของการใช้ ซึ่งมีรายละเอียดตามลำดับ ดังนี้

วิลโล ปานพลอย (2532: 5) ได้แบ่งประเภทวารสารที่ห้องสมุดจัดเตรียมไว้เพื่อให้บริการแก่ผู้ใช้ ดังนี้ คือ

1. วารสารทางวิชาการ เป็นวารสารที่มีจุดประสงค์ในการจัดทำเผยแพร่และให้ความรู้ทางวิชาการทั้งเก่าและใหม่ มีบทความต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิชาการต่างๆ หลายแขนงที่อยู่ในกลุ่มหรือสาขาวิชาเดียวกันหรือเน้นเฉพาะสาขาวิชาก็ได้ วารสารประเภทนี้อาจเป็นรายงานวิจัยสรุปผลการวิจัย บทความวิจารณ์ ผู้จัดทำมักเป็นหน่วยงาน สถาบัน องค์กร สมาคมหรืออาจเป็นเอกชนก็ได้ โดยมักใช้คำว่า “วารสาร” (Periodical หรือ Journals) นำหน้าชื่อวารสารฉบับนั้น

2. วารสารทั่วไปหรือนิตยสารทั่วไปมักใช้ชื่อวารสารที่จัดทำขึ้นเพื่อความบันเทิงและความเพลิดเพลิน อาจมีบทความที่เป็นสารคดี บทความกึ่งวิชาการ เกร็ดความรู้ต่างๆ มีนวนิยายเรื่องยาวที่ลงติดต่อกันหรือเรื่องสั้นจบในฉบับ

3. วารสารข่าวเชิงวิจารณ์ เป็นวารสารที่มีบทความสรุปและวิเคราะห์ข่าวสารคดีทั่วไป อีกทั้งยังเน้นหนักในการเสนอเรื่องเกี่ยวกับการเมือง สรุปและวิเคราะห์ข่าว บทความวิจารณ์ วารสารข่าวเชิงวิจารณ์นี้มักจะออกเป็นรายสัปดาห์

4. วารสารเฉพาะทาง เป็นวารสารที่จัดทำขึ้นเพื่อสนองความต้องการของบุคคลเฉพาะกลุ่มเฉพาะทาง เช่น วารสารสำหรับเด็ก วารสารกีฬา เป็นต้น

ฟองหวล สักการเวช (2538: 139-142) ได้แบ่งประเภทวารสารเป็น 4 ประเภท คือ

1. จำแนกตามเนื้อหาและกลุ่มผู้อ่านเป้าหมาย (Content & Reading Groups) ได้

1.1 วารสารหรือนิตยสารทั่วไป (General periodical / General magazines) หมายถึงวารสารหรือนิตยสารที่ดึงดูดความสนใจของคนทั่วไป เนื้อหาประกอบด้วยบันเทิงและสารคดี

1.2 วารสารหรือนิตยสารเฉพาะทาง (Specialized periodical / Specialized magazines) หมายถึงวารสารหรือนิตยสารสำหรับผู้อ่านเฉพาะกลุ่มที่ทำงานเฉพาะอย่าง กลุ่มที่มีวิถีการดำเนินชีวิตเฉพาะทาง เช่น นักวิชาการ แพทย์ บรรณารักษ์และนักสารนิเทศ เป็นต้น โดยวารสารประเภทนี้เน้น

วิชาการและวิชาชีพเฉพาะแขนง ซึ่งเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า วารสารวิชาการ / นิตยสารวิชาการ (Scholarly periodical / Scholarly magazines)

2. จำแนกตามจุดประสงค์ของการผลิต (Production Objectives) ได้แก่

2.1 วารสารปฐมภูมิ (Primary periodical) เป็นวารสารที่ผลิตขึ้นเพื่อเผยแพร่สารนิเทศเฉพาะด้านระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านเฉพาะกลุ่ม และเพื่อบันทึกหลักฐานการค้นพบใหม่อันเป็นผลจากการวิจัย

2.2 วารสารที่ไม่ใช่วารสารปฐมภูมิ (Non - Primary periodical) เป็นวารสารที่ผลิตขึ้นเพื่อเผยแพร่สารนิเทศสนองความต้องการด้านนันทนาการ รายงานเหตุการณ์หรือพัฒนาการใหม่ ๆ แสดงความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ

3. จำแนกตามเป้าประสงค์ของการผลิต (Production Goals) ได้แก่

3.1 วารสารที่ผลิตโดยสมาคมวิชาการและวิชาชีพ (Periodicals produced by Learned & Professional Societies) เป็นวารสารที่ผลิตขึ้น โดยคำนึงถึงพัฒนาการทางวิชาชีพ และทางวัฒนธรรมของสมาชิกของสมาคม วารสารประเภทนี้มักมีค่าเหล่านี้ปรากฏอยู่ในชื่อวารสารด้วย เช่น Proceedings, Transaction, Memories หรือ Journals เป็นต้น

3.2 วารสารที่ผลิตโดยสำนักพิมพ์เพื่อการค้า (Periodicals produced by Commercial Publishers) เป็นวารสารที่ผลิตโดยคำนึงถึงผลกำไรเป็นเป้าหมายหลัก

3.3 วารสารที่ผลิตโดยสำนักพิมพ์ที่ไม่หวังผลกำไร (Periodicals produced by Non-Profit Publishers) เป็นวารสารที่สถาบันที่ไม่เกี่ยวกับธุรกิจการค้า จัดพิมพ์ออกเผยแพร่สารนิเทศและประชาสัมพันธ์หน่วยงาน

3.4 วารสารที่ผลิตโดยบริษัทธุรกิจและอุตสาหกรรม (House Journals / House magazine) เป็นวารสารที่ผลิตขึ้นเพื่อเผยแพร่ชื่อเสียงและโฆษณาสินค้า แบ่งเป็นวารสารภายใน (Internal House Journals) และวารสารภายนอก (External House Journals)

4. จำแนกตามรูปแบบและสื่อ (Format & Media) ได้แก่

4.1 วารสารฉบับพิมพ์ (Printed Editions / Hard Copies) เป็นวารสารที่ใช้กระดาษซึ่งบรรจุข้อความพิมพ์ซึ่งอ่านได้ด้วยตาเปล่า

4.2 วารสารฉบับวัสดุย่อส่วน (Microform Editions) เป็นวารสารในรูปของไมโครฟิล์มซึ่งต้องอาศัยเครื่องอ่านอย่างเดียว

4.3 วารสารฉบับอิเล็กทรอนิกส์หรือฉบับคอมพิวเตอร์ (Electronic periodicals/ Electronic Magazines/ Computer Electronic) เป็นวารสารที่บันทึกผลงานบันทึกข้อมูลหรือแถบบันทึกข้อมูล ด้วยกรรมวิธีทางอิเล็กทรอนิกส์และอ่านจากจอภาพด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์วารสารประเภทนี้อาจ

มีเนื้อหาอย่างเดียวกับวารสารฉบับพิมพ์ ซึ่งอาจเป็นวารสารฉบับเต็ม (Full Text Files) หรือเป็นสารสังเขป (Abstract) ของบทความก็ได้

Alexander และ Dingley (1998 : 84) กล่าวถึงประเภทวารสารที่สมาคมห้องสมุดอเมริกัน (The American Library Association-ALA) ได้กำหนดขึ้นตามมาตรฐาน ANSI Z39.2-1983 โดยได้จัดประเภทของวารสารเป็น 4 ประเภทคือ

1. วารสารที่น่าสนใจทั่วไปและวารสารสำหรับเด็ก (General Interest and Children's Periodicals)
2. วารสารสาขาวิชามนุษยศาสตร์ (Humanities)
3. วารสารสาขาวิชาสังคมศาสตร์ (Social Sciences)
4. วารสารสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (Science and Technology)

จากรายละเอียดการจำแนกประเภทวารสารข้างต้น สามารถสรุปประเภทของวารสารตามลักษณะการใช้และประโยชน์ต่อการให้บริการ ดังนี้

1. วารสารที่เสนอข้อมูลตรง ประกอบด้วย

1.1 วารสารทั่วไป เป็นวารสารที่เสนอเรื่องราวทั่วไป ส่วนใหญ่จะมุ่งให้ความบันเทิงเป็นหลัก แต่อาจมีเกร็ดความรู้ต่างๆ หรือสรุปข่าวความเคลื่อนไหวของเหตุการณ์ต่างๆบ้างเช่น สกุลไทย สตรีสาร เป็นต้น

1.2 วารสารข่าวเชิงวิจารณ์ เป็นวารสารที่มุ่งเสนอข่าว บทความ สารคดี และความบันเทิง โดยสอดแทรกความคิดเห็น ทศนะในเรื่องต่างๆ ด้วย เช่น สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์ มติชนสุดสัปดาห์ เป็นต้น

1.3 วารสารทางวิชาการ เป็นวารสารที่เสนอบทความทางวิชาการเช่นการค้นพบวิทยาการใหม่ๆ การวิจัยความก้าวหน้า ความเคลื่อนไหวในสาขาวิชาต่างๆ จัดทำโดยนักวิชาการในสาขาวิชานั้นๆ เช่น วารสารคณิตศาสตร์ วารสารวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีวารสารห้องสมุด เป็นต้น

2. วารสารแนะแหล่ง หรือที่เรียกว่า วารสารประเภทดรรชนีและสารสังเขป (Abstract and Index Journals) เป็นวารสารที่แนะแหล่งข้อมูล และเป็นเครื่องมือช่วยค้นไปสู่แหล่งข้อมูลที่ต้องการโดยให้ข้อมูลเกี่ยวกับรายชื่อวารสารและรายละเอียดทางบรรณานุกรมของบทความ เช่น ชื่อผู้แต่ง ชื่อบทความ ปีที่ ฉบับที่ วัน เดือน ปี พร้อมทั้งสรุปสารสังเขปบทความ ซึ่งทำให้ผู้ใช้สามารถค้นหาแหล่งข้อมูลหรือตัวเล่มที่ต้องการและอ่านเนื้อหาที่สมบูรณ์ในตัวเล่มได้

3. วารสารที่เสนอสารบัญญัตวารสาร (Current contents bulletin) เป็นวารสารที่รวบรวมรายการสารบัญญัตวารสารใหม่ของวารสารชื่อต่างๆ ในแต่ละสาขาวิชา โดยกำหนดออกเช่นเดียวกับวารสารทั่วไป เป็นวารสารที่ใช้สำหรับตรวจสอบหาบทความทุกบทความที่เสนอในวารสารชื่ออื่นๆ

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการสำรวจงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาการใช้วารสารของห้องสมุดในประเทศไทย ที่พบส่วนมากจะมีวัตถุประสงค์ของการศึกษาลักษณะคล้ายคลึงกัน คือเพื่อทำการศึกษาดังกล่าวการใช้ ปริมาณการใช้ อายุของวารสารที่มีการใช้ ประเภทวิชา ตลอดจนถึงปัญหาการใช้วารสาร ส่วนสาเหตุที่ทำให้การศึกษาเนื่องจากความต้องการที่จะนำผลจากการศึกษามาใช้เป็นแนวทางในการพิจารณาคัดเลือก และจัดหาวารสารวิชาการเข้าห้องสมุด นอกจากนี้ยังมีสาเหตุที่ทำให้การศึกษาคือ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการให้บริการวารสารแก่ผู้ใช้ห้องสมุดในลักษณะตัวเล่มหรือในลักษณะฐานข้อมูล ให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น ดังเช่น ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของผู้ที่ทำการศึกษามาแล้วมีดังนี้

อมรา อิศระชาญพานิช (2534) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “สภาพปัญหาและความต้องการใช้วารสารภาษาต่างประเทศของผู้ใช้ห้องสมุดคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่” เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและวิเคราะห์การใช้วารสารภาษาต่างประเทศที่บอกรับเข้ามาให้บริการในห้องสมุดคณะวิทยาศาสตร์ และงานวารสารและเอกสาร สำนักหอสมุด ด้วยงบประมาณของคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ตลอดจนถึงขอบเขตเนื้อหา จำนวนและความถี่ของการใช้วารสาร โดยศึกษาจากวารสาร จำนวน 77 รายชื่อ สรุปผลได้ว่า วารสารที่อยู่ในขอบเขตการวิจัย 77 ราย ชื่อ มีการใช้ จำนวน 42 รายชื่อ คิดค่าความถี่การใช้ 712 ครั้ง ซึ่งวารสารที่มีการใช้จริงมีเพียงร้อยละ 54.55 ของวารสารทั้งหมดที่อยู่ในขอบเขตการวิจัย

ประภาพันท์ พลายจันทร์ (2538) ทำการวิจัยเรื่อง “การวิเคราะห์การอ้างถึงวารสารในงานเขียนทางวิชาการของคณาจารย์คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่” เพื่อศึกษาถึงวารสารที่มีปรากฏในบรรณานุกรม 2,439 รายการจากเอกสารทางวิชาการ 269 เล่ม ผลการวิจัยสรุปได้ว่าวารสารที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเกษตรศาสตร์ได้รับการอ้างถึงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 91.47 ภาษาของวารสารที่ได้รับการอ้างถึงมากที่สุดคือ วารสารภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 85.53 ส่วนการวิเคราะห์อายุของวารสารปรากฏว่าวารสารที่มีอายุ 21 ปีขึ้นไปจะได้รับการอ้างถึงมากที่สุด สำหรับรายชื่อวารสารภาษาต่างประเทศที่ได้รับการอ้างถึงมากที่สุดเรียงตามลำดับคือ Journal of Soil Science, Nematologica และ Phytopathology และวารสารภาษาไทยที่ได้รับการอ้างถึงมากที่สุดคือ วารสารวิทยาศาสตร์เกษตร กสิกรรมและวารสารเกษตรตามลำดับ ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยเป็นสิ่งที่สามารถใช้เป็นแนวทางในการพัฒนางานด้านวารสารต่อไป

อุษณีย์ ธรราชจิตรกุล (2538) ได้ทำการวิเคราะห์ “การใช้วารสารวิชาการภาษาต่างประเทศ ฉบับล่วงหน้าของผู้ใช้กลุ่มวิทยาศาสตร์การแพทย์ปริคส์นิก ห้องสมุดคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ ปีพ.ศ. 2537” โดยได้ทำการวิเคราะห์ความเหมาะสมของการจัดแยกวารสารฉบับล่วงหน้า ที่จัดพิมพ์ในปี ค.ศ. 1991 - 1993 ที่ยังไม่นำไปเก็บเล่มเป็นเวลา 3 ปีเมื่อเปรียบเทียบกับความต้องการใช้วารสารเก็บเล่มที่จัดพิมพ์ในปี ค.ศ. 1988 - 1990 ว่ามีผู้ต้องการใช้วารสารดังกล่าวมากน้อยเพียงใด นอกจากนี้ ความต้องการใช้วารสารฉบับล่วงหน้า 3 ปี (ค.ศ. 1991 - 1993) ในปี พ.ศ. 2537 ของแต่ละภาควิชา มีมากน้อยเพียงใด ซึ่งสรุปผลการวิเคราะห์ได้ว่า ในการจัดแยกวารสารวิชาการฉบับล่วงหน้าที่ยังไม่นำไปทำการเก็บเล่มเป็นเวลา 3 ปีนั้นมีความเหมาะสมเมื่อเปรียบเทียบกับกับความต้องการใช้ซึ่งวารสารวิชาการฉบับล่วงหน้ามีความถี่ในการใช้ 5,950 ครั้ง ในขณะที่วารสารฉบับเก็บเล่มมีความถี่ในการใช้ 3,336 ครั้ง ส่วนการใช้วารสารวิชาการฉบับล่วงหน้าของภาควิชาต่างๆ ในปี 2537 จำนวน 7 สาขาวิชา มีความต้องการใช้วารสารฉบับเก็บเล่มซึ่งจัดพิมพ์ในปี ค.ศ. 1990 - 1991 มากกว่า วารสารเก็บเล่มที่จัดพิมพ์ในปี ค.ศ. 1988 - 1990 ยกเว้นภาควิชาพยาธิวิทยา ที่มีความต้องการใช้วารสารเก็บเล่มมากกว่า

บานชื่น ทองพันซัง (2539) ได้ศึกษาเรื่อง “การใช้วารสารภาษาต่างประเทศในห้องสมุดคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและสำรวจการใช้วารสารภาษาต่างประเทศที่บอกรับโดยใช้เงินงบประมาณของคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เพื่อให้ทราบถึงสภาพการใช้ ปริมาณการใช้ ตลอดจนความถี่ของการใช้วารสารที่ให้บริการรับชั้นปิดและระบบชั้นเปิด จำนวน 40 รายชื่อ ทำการสำรวจในภาคการศึกษาที่ 1/2538 เป็นเวลา 60 วัน ผลการวิจัยสรุปได้ว่า วารสารในข่ายการสำรวจทั้งหมด 40 รายชื่อ มีการใช้ทั้งสิ้น 40 รายชื่อ คิดเป็นร้อยละเปอร์เซ็นต์ มีความถี่การใช้ 651 ครั้ง วารสารที่มีความถี่การใช้มากที่สุด คือ Urban Geography มีความถี่การใช้ 58 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 8.91 และจากการศึกษาโดยแยกตามสาขาวิชาที่ใช้นามากคือ Asian Survey วารสารสาขาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยาที่มีการใช้นามากอันดับแรกคือ Rural Sociology วารสารสาขาวิชาทั่วไปปรากฏว่าวารสาร Time มีความถี่การใช้มากที่สุด ผลที่ได้จากการวิจัยเพื่อใช้เป็นแนวทางและเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการคัดเลือกการจัดหาวารสารภาษาต่างประเทศให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

ประภาพันธุ์ พลายจันทร์ (2541) ได้ศึกษาเรื่อง “การใช้วารสารภาษาต่างประเทศในห้องสมุดคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและสำรวจการใช้วารสารภาษาต่างประเทศ ที่บอกรับโดยเงินงบประมาณของคณะเกษตรศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เพื่อให้ทราบถึงสภาพการใช้ ปริมาณการใช้ ความถี่ ของการใช้วารสารต่างประเทศทั้งหมดและแยกตามสาขาวิชา จำนวน 43 รายชื่อ โดยทำการสำรวจในภาคการศึกษาที่ 1/2540 เป็นเวลา 42 วัน เพื่อใช้เป็นแนวทางและข้อมูลเบื้องต้น ในการพิจารณาคัดเลือกและจัดหาวารสารภาษาต่างประเทศเข้าห้องสมุด ผลการวิจัยสรุปได้ว่า วารสารในข่ายสำรวจทั้งหมด 43 รายชื่อ มีการใช้ทั้งสิ้น 43 รายชื่อ คิดเป็นร้อยละเปอร์เซ็นต์ มีความถี่ในการใช้ 1,168 ครั้ง วารสารที่มีความถี่การใช้มากที่สุดคือ Hortscience มีความถี่ในการใช้ 69 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 5.91 และจากการศึกษาโดยแยกตามสาขาวิชา สรุปได้ว่า วารสารสาขาวิชาที่ใช้นามากเป็นอันดับแรก มี 2 รายชื่อ คือ American Entomologist และ Journal of

Apicultural Research วารสารสาขาวิชาปฐพีศาสตร์และอนุรักษ์ศาสตร์ ที่ใช้มากคือ Plant and Soil วารสารวิชาพืชไร่ที่ใช้มากคือ Euphytica วารสารสาขาวิชาพืชสวน ที่ใช้มากคือ Hortscience วารสารสาขาวิชาโรคพืชที่ใช้มากคือ Physiological and Molecular Plant Pathology วารสารสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์เกษตรที่ใช้มากคือ American Journal of Agricultural Economics วารสารสาขาวิชาสัตวศาสตร์ ที่ใช้มากคือ Animal Feed Science and Technology

ผ่องพรรณ แยมแซไซ (2544) ได้ศึกษาเรื่อง “การใช้ฐานข้อมูลออนไลน์ที่บอกรับเป็นสมาชิก โดยสำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยเชียงใหม่” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการใช้ ความพึงพอใจ ปัญหาความต้องการ และความคิดเห็นของนักศึกษา อาจารย์/นักวิจัย และบรรณารักษ์ ในการใช้ฐานข้อมูลออนไลน์ จำนวน 8 รายชื่อ ที่สำนักหอสมุดมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ บอกรับเป็นสมาชิก ผลการศึกษาพบว่า ผู้ใช้บริการฐานข้อมูลออนไลน์ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา อาจารย์/นักวิจัย สังกัดกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี โดยนักศึกษาเป็นกลุ่มที่ใช้ฐานข้อมูลออนไลน์มากที่สุด ผู้ใช้ฐานข้อมูลส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ในการสืบค้นข้อมูลเพื่อประกอบการเรียนการสอน โดยนักศึกษาใช้เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์และรายงาน อาจารย์/นักวิจัย ใช้เพื่อประกอบการเรียนการสอนและการวิจัยส่วนใหญ่สืบค้นฐานข้อมูลออนไลน์โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ที่คณะ/ภาควิชา และสืบค้นในช่วงเวลา 12.00 – 18.00 น. มากที่สุด โดยใช้เวลาประมาณ 1 ชั่วโมงในการสืบค้นข้อมูลแต่ละเรื่องและส่วนใหญ่เข้าไปสืบค้นฐานข้อมูลออนไลน์ผ่านทางโฮมเพจของสำนักหอสมุด และเรียนรู้วิธีการสืบค้นฐานข้อมูลออนไลน์ด้วยตนเอง ฐานข้อมูลออนไลน์ที่ผู้ใช้ส่วนใหญ่เคยใช้เรียงลำดับจากที่เคยใช้มากไปหาน้อย คือ 1. ScienceDirect 2. Academic Research Library 3. CAB Abstracts 4. Digital Dissertations 5. ProQuest Education Complete 6. Social Science Plus 7. Grolier Online 8. LEXIS-NEXIS Academic Universe โดยผู้ใช้กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ใช้ฐานข้อมูล ScienceDirect มากที่สุด และกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ใช้ฐานข้อมูล Academic Research Library มากที่สุด ทั้งนี้ส่วนใหญ่ต้องการข้อมูลในลักษณะเอกสารฉบับเต็ม ผู้ใช้ฐานข้อมูลพอใจผลการสืบค้นข้อมูลที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ และพอใจที่ข้อมูลทันสมัยเชื่อถือได้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาการใช้วารสารวิชาการ ที่มีให้บริการภายในสำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม โดยมุ่งเน้นศึกษาสภาพการใช้ปริมาณการใช้ ตลอดจนจำนวนและความถี่ของการใช้วารสารวิชาการ การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเป็นหลัก

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ศึกษาเป็นบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม จำนวน 372 คน ประกอบด้วยอาจารย์จำนวน 52 คน และนักศึกษาจำนวน 320 คน

3.3 เครื่องมือที่ใช้วิจัย

ใช้แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

- ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐาน
- ส่วนที่ 2 ข้อมูลการใช้วารสารวิชาการ
- ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

เก็บรวบรวมข้อมูลในช่วงปีการศึกษา 2553 ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ 2553 - กรกฎาคม 2554 โดยการใช้แบบสอบถามแจกให้ผู้ให้บริการทั้งอาจารย์และนักศึกษา และเก็บข้อมูลโดยใช้วิธีการสังเกตการใช้วารสารวิชาการในแต่ละวัน แล้วนำมาบันทึกข้อมูลในตารางบันทึกความถี่ของการใช้วารสารวิชาการ

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลมาแจกแจงความถี่ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยเลือกสถิติ เป็นค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และข้อมูลที่เป็นลำดับที่จากการจัดลำดับการใช้วารสารวิชาการ

3.6 การสำรวจรายชื่อวารสารวิชาการที่ทำการวิจัย

รายชื่อวารสารที่ใช้ในการวิจัย เป็นวารสารวิชาการที่มีให้บริการภายในสำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม โดยใช้วารสารวิชาการที่เป็นภาษาไทย ได้มาโดยการจัดซื้อหรือบอกรับผ่านบริษัทตัวแทนในประเทศไทยและรวมถึงวารสารวิชาการที่ได้จากการบริจาค จากหน่วยงานต่างๆ ในประเทศไทย จำนวนทั้งหมด 152 รายชื่อ วารสารที่อยู่ในข่ายการสำรวจในงานวิจัยนี้เป็นวารสารฉบับใหม่และฉบับล่วงเวลาที่จัดให้บริการในห้องสมุด มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม โดยคณะผู้วิจัยได้แยกเนื้อหาของวารสารวิชาการในด้านต่างๆ คือด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ด้านเกษตรศาสตร์และอุตสาหกรรมเกษตร ด้านวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านการศึกษา และด้านนิเทศศาสตร์ และการบริหารจัดการ โดยรายชื่อวารสารวิชาการทั้งหมดมีรายละเอียดในภาคผนวก

บทที่ 4 ผลการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการใช้วารสารวิชาการ ของอาจารย์และนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม จำนวน 372 คน กลุ่มตัวอย่างเป็นอาจารย์และนักศึกษาระดับปริญญาตรี สังกัดคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะเทคโนโลยีการเกษตรและอาหาร คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะครุศาสตร์ และคณะวิทยาการจัดการ โดยผลการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ 4.1) ข้อมูลพื้นฐาน 4.2) การใช้วารสารวิชาการ และ 4.3) ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

4.1 ข้อมูลพื้นฐาน

ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพ คณะที่สังกัด แสดงในตารางที่ 1 และ 2

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อาจารย์	52	13.98
นักศึกษา	320	86.02
รวม	372	100.00

จากตารางที่ 1 สถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง พบว่ามีกลุ่มตัวอย่าง เป็นอาจารย์คิดเป็นร้อยละ 13.98 และนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 86.02

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามคณะที่สังกัด

คณะ	จำนวนอาจารย์		จำนวนนักศึกษา	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	14	26.92	70	21.87
คณะเทคโนโลยีการเกษตรและอาหาร	6	11.53	24	7.50
คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	5	9.61	48	15.00
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	10	19.23	50	15.62
คณะครุศาสตร์	8	15.83	62	19.37
คณะวิทยาการจัดการ	9	17.30	66	20.62
รวมจำนวนทั้งหมด 372 คน	52	100.00	320	100.00

จากตารางที่ 2 สถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกตามคณะที่นักศึกษาและอาจารย์สังกัด พบว่ามีกลุ่มตัวอย่าง เป็นอาจารย์สังกัดคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ตอบแบบสอบถามจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 26.92 รองลงมาคืออาจารย์คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 19.23 ในส่วนของนักศึกษา พบว่า มีนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามจากคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รองลงมาเป็นนักศึกษาจากคณะวิทยาการจัดการ โดยคิดเป็นร้อยละ 21.87 และ 20.62 ตามลำดับ

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของความถี่ในการใช้วารสารวิชาการ

ความถี่ในการใช้วารสารวิชาการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ทุกวัน	37	9.94
สัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง	109	29.30
สัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง	139	37.36
เดือนละครั้ง	87	23.38
รวม	372	100.00

จากตารางที่ 3 ความถี่ในการใช้วารสารวิชาการของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ใช้วารสารวิชาการสัปดาห์ละ 1-2 ครั้งมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.36 รองลงมาคือสัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 29.30 และน้อยที่สุดคือใช้ทุกวัน คิดเป็นร้อยละ 9.94

4.2 การใช้วารสารวิชาการ

4.2.1 รายชื่อวารสารวิชาการ

รายชื่อวารสารที่ใช้ในการวิจัย เป็นวารสารวิชาการที่มีให้บริการภายในสำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม โดยใช้วารสารวิชาการที่เป็นภาษาไทย ได้มาโดยการจัดซื้อหรือบอกรับผ่านบริษัทตัวแทนในประเทศไทยและรวมถึงวารสารวิชาการที่ได้จากการบริจาค จากหน่วยงานต่างๆ ในประเทศไทย จำนวนทั้งหมด 152 รายชื่อ วารสารที่ใช้ในการสำรวจในงานวิจัยนี้เป็นวารสารฉบับใหม่และฉบับล่วงเวลาที่จัดให้บริการในห้องสมุด มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม โดยคณะผู้วิจัยได้แยกเนื้อหาของวารสารวิชาการในด้านต่างๆ คือ ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ด้านเกษตรศาสตร์และอุตสาหกรรมเกษตร ด้านวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านการศึกษา และด้านนิเทศศาสตร์และการบริหารจัดการ โดยรายชื่อวารสารวิชาการทั้งหมดมีรายละเอียดเรียงตามตัวอักษร ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 การแจกแจงความถี่ในการใช้วารสารวิชาการ ในช่วงปี พ.ศ. 2553 และ 2554

รายชื่อวารสารวิชาการ	ปี พ.ศ. 2553	ปี พ.ศ. 2554	รวม
1. การประชาสัมพันธ์และการโฆษณา	3	18	21
2. การศึกษา	46	37	83
3. การศึกษาไทย	60	26	86
4. การส่งเสริมสุขภาพและอนามัยสิ่งแวดล้อม (Health)	16	15	31
5. เกษตรนเรศวร	19	12	31
6. เกษตรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	19	27	46
7. เกษมบัณฑิต		5	5
8. ข่าวสารเกษตรศาสตร์	3	23	26
9. คณิตศาสตร์		21	21
10. คุรุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม		12	12
11. ควบคุมโรค	1	14	15
12. เคหการเกษตร	12	21	33
13. โครงการหลวง	5	15	20
14. คน		5	5
15. จันทรเกษมสาร		5	5
16. เซมิคอนดักเตอร์ อิเล็กทรอนิกส์	6	22	28
17. ดอกเบี๋ย	15	18	33
18. ดำรงวิชาการ		5	5
19. ดินและปุ๋ย		12	12
20. โดมทัศน์	21	17	38
21. ทรัพยากรมนุษย์	23	23	46
22. เทคนิค : เครื่องกล ไฟฟ้า อุตสาหกรรม	12	12	24

23. เทคโนโลยีชาวบ้าน	64	43	107
24. เทคโนโลยีสุรนารี		18	18
25. ไทย		2	2
26. นักบริหาร	6	21	27
27. นิเทศศาสตร์		11	11
28. นิเทศศาสตร์ปริทัศน์		3	3
29. บรรจบวิชาการ	3	6	9
30. บัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม	1	8	9
31. ปศุสัตว์เกษตรศาสตร์		2	2
32. ปารีชาติ มหาวิทยาลัยทักษิณ	1	3	4
33. ผู้จัดการ	26	15	41
34. ผู้ส่งออก	4	14	18
35. พัฒนาชุมชน	24	13	37
36. ภาษาปริทัศน์		6	6
37. มนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร		5	5
38. มนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม		4	4
39. มนุษยศาสตร์สาร		6	6
40. มายแมท (MY MATHS.)	42	122	164
41. มาร์เก็ตเตียร์ (Maketeer)	19	26	45
42. มหาวิทยาลัยทักษิณ		13	13
43. มหาวิทยาลัยนเรศวร		18	18
44. มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา		5	5
45. มหาวิทยาลัยศิลปากร		15	15
46. มุลนิธิชัยพัฒนา		8	8
47. มุลนิธิโรคไต		2	2
48. ยุติธรรม	1	8	9
49. รัฐศาสตร์			
50. ราชนครินทร์		6	6
51. ราชบัณฑิตยสถาน	3	13	16

52. ราชพฤกษ์		5	5
53. ราชานุกูล			
54. รามคำแหง		4	4
55. รายงานความเคลื่อนไหว ด้านเศรษฐกิจ - แรงงาน			
56. โรคติดต่อฯ โดยแมลง			
57. โลกสีเขียว	3	8	11
58. วิจัย มช.	2	42	44
59. วิจัยมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม		13	13
60. วิจัยทรัพยากรมนุษย์		19	19
61. วิจัยพลังงาน		6	6
62. วิจัยมหาวิทยาลัยรามคำแหง		2	2
63. วิจัยและฝึกอบรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคล		5	5
64. วิจัยและพัฒนา มจร.		6	6
65. วิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย		16	16
66. วิจัยและพัฒนา วไลยอลงกรณ์ ในพระ ราชูปถัมภ์		4	4
67. วิจัยและวัดผลทางการศึกษา มหาวิทยาลัย บูรพา		9	9
68. วิจัยวิทยาศาสตร์ (Section T)		8	8
69. วิจัยวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย		13	13
70. วิจัยสมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทย		6	6
71. วิจัยสภาวะแวดล้อม	5	10	15
72. วิชาการ	20	41	61
73. วิชาการเกษตร	12	11	23
74. วิชาการม.อบ.		16	16
75. วิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์		2	2
76. วิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต		5	5
77. วิชาการลานปัญญา		7	7

78. วิชาการวไลยอลงกรณ์		2	2
79. วิชาการสาธารณสุข		11	11
80. วิทยบริการ	5	22	27
81. วิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏ อุบลราชธานี		5	5
82. วิทยาจารย์	2	23	25
83. วิทยาลัยนครราชสีมา		8	8
84. วิทยาศาสตร์เกษตรศาสตร์		2	2
85. วิทยาศาสตร์มหาวิทยาลัยนเรศวร		4	4
86. วิทยาศาสตร์ มศว.		6	6
87. วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์		8	8
88. วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมหาวิทยาลัย มหาสารคาม		10	10
89. วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา		2	2
90. วิศวกรรมสาร มก.		13	13
91. วิศวกรรมสาร มช.		18	18
92. โหวต (Vote)		3	3
93. ศาลรัฐธรรมนูญ		1	1
94. ศิลปะศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์		2	2
95. ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี		23	23
96. ศูนย์บริการวิชาการ ม.ขอนแก่น		4	4
97. ศูนย์วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี		5	5
98. เศรษฐกิจและสังคม		1	1
99. เศรษฐศาสตร์เกษตรศาสตร์		6	6
100. เศรษฐศาสตร์ธรรมศาสตร์	12	21	33
111. เศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ		4	4
112. สงขลานครินทร์		3	3

113. สงขลานครินทร์เวชศาสตร์		2	2
114. สดง.			
115. สถานการณ์แรงงาน			
116. สถาบันอาหาร		24	24
117. สถิติรายไตรมาส			
118. สมาคมประวัติศาสตร์ไทย		2	2
119. สสวท.	22	38	60
120. สหกรณ์			
121. สักทอง		4	4
122. สังคมลุ่มแม่น้ำโขง		3	3
123. สังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ม เกษตรศาสตร์		6	6
124. สัตวแพทย์ มช.			
125. สัตวแพทย์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์			
126. สัตว์เศรษฐกิจ	31	5	36
127. สารนิเทศ	2	11	13
128. สารสนเทศ		17	17
129. สารสนเทศศาสตร์ (มช.)		13	13
130. สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยเชียงใหม่		13	13
131. สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยทักษิณ		21	21
132. สิ่งแวดล้อม	3	14	17
133. สื่อพลังงาน			
134. สุขภาพจิตแห่งประเทศไทย			
135. สุขาภิบาลอาหาร			
136. สุทธิปริทัศน์	9	5	14
137. เส้นทางสีเขียว			
138. หมอชาวบ้าน	20	40	60
139. หมออนามัย		2	2
140. ห้องสมุด		10	10
141. อันเนื่องมาจากพระราชดำริ			
143. อาโนเนะ (Anone)			
144. อาหาร	2	31	33

๐๒๕. ๑๗๖๒

๗๒๗๙

๑๗๕๗๕๖

๑. ๑

145. อาหารและยา		12	12
146. อาหารและสุขภาพ	15	28	43
147. อินฟอร์เมชัน	11	16	27
148. อนามัยสิ่งแวดล้อม		18	18
149. อิเล็กทรอนิกส์แฮนด์บุ๊ค	25	20	45
150. อีเอยู (EAU Heritage journal)			
151. อดีไซค์	70	107	177
152. Overdrive guitar magazine			

จากบันทึกข้อมูลการใช้วารสารวิชาการ ทั้ง 152 รายชื่อ ข้างต้น คณะผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ และจัดจำแนกวารสารวิชาการที่มีการใช้งานมากที่สุด จากการตอบแบบสอบถาม ในแต่ละด้าน โดยมีรายละเอียดในแต่ละด้านดังนี้

วารสารด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	จำนวน (n=134)	ร้อยละ
1. วารสาร สสวท.	42	31.34
2. วารสารการส่งเสริมสุขภาพและอนามัยสิ่งแวดล้อม (HEALTH)	28	20.88
3. วารสารเทคโนโลยีสุรนารี	21	15.66
4. วารสารอนามัยสิ่งแวดล้อม	17	12.86
5. วารสารวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	14	10.45
6. วารสารวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมหาวิทยาลัยมหาสารคาม	12	8.94
รวม	134	100.00

ด้านเกษตรศาสตร์และอุตสาหกรรมเกษตร	จำนวน (n=160)	ร้อยละ
1. วารสารเทคโนโลยีชาวบ้าน	68	42.50
2. วารสารเกษตรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	54	33.75
3. วารสารเคหการเกษตร	21	13.12
4. วารสารเกษตรนเรศวร	6	3.75
5. วารสารข่าวสารเกษตรศาสตร์	6	3.75
6. วารสารสถาบันอาหาร	5	3.12
รวม	160	100.00

ด้านวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	จำนวน (n=148)	ร้อยละ
1. วารสารไอทีไซด์	34	22.96
2. วารสารอิเล็กทรอนิกส์แฮนด์บุ๊ค	32	21.62
3. วารสารเซมิคอนดักเตอร์ อิเล็กทรอนิกส์	24	16.22
4. วารสารเทคนิค : เครื่องกล ไฟฟ้า อุตสาหกรรม	21	14.18
5. วารสารวิศวกรรมสาร มช.	19	12.83
6. วารสารวิศวกรรมสาร มก.	18	12.17
รวม	148	100.00

ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	จำนวน (n=262)	ร้อยละ
1. วารสารวิชาการ	88	33.58
2. วารสารวิจัย มช.	58	22.13
3. วารสารวิทยบริการ	40	15.27
4. วารสารสำนักหอสมุดมหาวิทยาลัยทักษิณ	29	11.06
5. วารสารมหาวิทยาลัยนเรศวร	26	9.93
6. วารสารสารสนเทศ	21	8.01
รวม	262	100.00

ด้านศึกษาศาสตร์/ด้านการศึกษา	จำนวน (n=154)	ร้อยละ
1. วารสารมายแมท (MY MATHS)	42	27.27
2. วารสารการศึกษาไทย	27	17.54
3. วารสารการศึกษา	26	16.88
4. วารสารวิทยาจารย์	24	15.58
5. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี	20	12.98
6. วารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูล สงคราม	15	9.75
รวม	154	100.00

ด้านนิเทศศาสตร์และวิทยาการจัดการ	จำนวน (n=240)	ร้อยละ
1. วารสารมาร์เก็ตเียร์ (Maketeer)	78	32.51
2. วารสารทรัพยากรมนุษย์	54	22.50
3. วารสารเศรษฐศาสตร์ธรรมศาสตร์	42	17.50
4. การประชาสัมพันธ์และการโฆษณา	37	15.41
5. วิจัยทรัพยากรมนุษย์	29	12.08
รวม	240	100.00

4.3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากผู้ให้บริการ เช่น ควรจะมีการแจ้งรายชื่อวารสารที่บอกรับให้แต่ละสาขาวิชาได้ทราบ และควรเพิ่มการบอกรับวารสารวิชาการที่เป็น e-Journal เป็นต้น ซึ่งคณะผู้วิจัยได้นำข้อแนะนำไปปรับปรุงกระบวนการให้บริการให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง “การใช้วารสารวิชาการในสำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม” ครั้งนี้ผู้วิจัยประสงค์เพื่อทราบการใช้วารสารวิชาการของอาจารย์และนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม และนำข้อมูลที่ได้มาประกอบการพิจารณาคัดเลือกวารสารวิชาการที่มีให้บริการในห้องสมุด การดำเนินงานเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เครื่องมือที่ใช้คือแบบทดสอบ กลุ่มตัวอย่างเป็นอาจารย์และนักศึกษา จำนวน 372 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และข้อมูลการจัดลำดับที่มีการใช้มากที่สุดในแต่ละด้าน จากผลข้อมูลที่ได้สรุปได้ดังนี้

สถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง พบว่ามีกลุ่มตัวอย่าง เป็นอาจารย์คิดเป็นร้อยละ 13.98 และนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 86.02

สถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามคณะที่นักศึกษาและอาจารย์สังกัด พบว่ามีกลุ่มตัวอย่าง เป็นอาจารย์สังกัดคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ตอบแบบสอบถามจำนวนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 26.92 รองลงมาคืออาจารย์คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 19.23 ในส่วนของนักศึกษา พบว่า มีนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามจากคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รองลงมาเป็นนักศึกษาจากคณะวิทยาการจัดการ โดยคิดเป็นร้อยละ 21.87 และ 20.62 ตามลำดับ

ความถี่ในการใช้วารสารวิชาการของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ใช้วารสารวิชาการสัปดาห์ละ 1-2 ครั้งมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.36 รองลงมาคือสัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 29.30 และน้อยที่สุดคือใช้ทุกวัน คิดเป็นร้อยละ 9.94

ข้อมูลการสำรวจรายชื่อวารสาร ใช้วารสารวิชาการที่มีให้บริการภายในสำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม โดยใช้วารสารวิชาการที่เป็นภาษาไทย ได้มาโดยการจัดซื้อหรือบอกรับผ่านบริษัทตัวแทนในประเทศไทยและรวมถึงวารสารวิชาการที่ได้รับอิทธิพลจากการจากหน่วยงานต่างๆ ในประเทศไทย พบว่ามีรายชื่อวารสารจำนวนทั้งหมด 152 รายชื่อ วารสารที่ใช้ในการสำรวจเป็นวารสารฉบับใหม่และฉบับล่วงเวลาที่จัดให้บริการในห้องสมุด มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ทำการสำรวจตลอดปีการศึกษา 2553 คณะผู้วิจัยได้แยกเนื้อหาของวารสารวิชาการโดยแบ่งออกเป็นด้านต่างๆ คือ ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ด้านเกษตรศาสตร์และอุตสาหกรรมเกษตร ด้านวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ด้านการศึกษา และด้านนิเทศศาสตร์และการบริหารจัดการ ซึ่งในแต่ละด้านของศาสตร์ข้างต้น มีข้อมูลการใช้วารสารในแต่ละด้าน มากที่สุดเรียงตามลำดับที่ 1-5 ดังนี้

ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ใช้วารสาร สสวท. มากที่สุด รองลงไปเป็น วารสารการส่งเสริมสุขภาพและอนามัยสิ่งแวดล้อม (HEALTH) วารสารเทคโนโลยีสุรนารี วารสารอนามัยสิ่งแวดล้อม วารสารวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และวารสารวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ตามลำดับ

ด้านเกษตรศาสตร์และอุตสาหกรรมเกษตร มีการใช้ วารสารเทคโนโลยีชาวบ้าน เป็นลำดับที่ 1 และวารสารเกษตรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม วารสารเคหการเกษตร วารสารเกษตรนเรศวร วารสารข่าวสารเกษตรศาสตร์ และวารสารสถาบันอาหาร

ด้านวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม วารสารไอทีไฮด์ ถูกใช้มากที่สุด ตามด้วยวารสารอิเล็กทรอนิกส์แฮนด์บุ๊ค วารสารเซมิคอนดักเตอร์ อิเล็กทรอนิกส์ วารสารเทคนิค : เครื่องกลไฟฟ้า อุตสาหกรรม วารสารวิศวกรรมสาร มข. และวารสารวิศวกรรมสาร มก.

ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ พบว่า มีการใช้ วารสารวิชาการ มากที่สุด วารสารวิจัย มข. วารสารวิทยบริการ วารสารสำนักหอสมุดมหาวิทยาลัยทักษิณ วารสารมหาวิทยาลัยนเรศวร และวารสารสารสนเทศ

ด้านศึกษาศาสตร์/ด้านการศึกษา วารสารมายแมท (MY MATHS) วารสารการศึกษาไทย วารสารการศึกษา วารสารวิทยาจารย์ วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี วารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

ด้านนิเทศศาสตร์และวิทยาการจัดการ วารสารมาร์เก็ตเธียร์ (Marketeer) วารสารทรัพยากรมนุษย์ วารสารเศรษฐศาสตร์ธรรมศาสตร์ การประชาสัมพันธ์และการโฆษณา และวิจัยทรัพยากรมนุษย์

5.2 ข้อเสนอแนะ

5.2.1 ผลการวิจัยครั้งนี้สามารถนำไปใช้เป็นส่วนหนึ่งในการพิจารณาบอกรับวารสารวิชาการในชื่อที่จัดลำดับให้มีความสำคัญมากและมีการใช้มากที่สุด ในแต่ละศาสตร์สาขาวิชาได้ ส่วนรายชื่อวารสารที่มีการใช้น้อยควรแจ้งให้ผู้เกี่ยวข้องได้รับทราบเพื่อร่วมกันพิจารณาการงดรับวารสารชื่อนั้นๆ และบอกรับวารสารชื่ออื่นที่มีความต้องการใช้แทนในปีต่อไป เพื่อเป็นการใช้งบประมาณให้คุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด

5.2.2 สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ หรือห้องสมุด ควรมียุทธศาสตร์ในการส่งเสริมให้มีการใช้วารสารวิชาการให้มากขึ้น เช่น ให้บริการหน้าสำเนาวารสารใหม่ตามความต้องการของผู้ใช้ การจัดส่งรายชื่อวารสารที่บอกรับทั้งที่เป็นฉบับพิมพ์และอิเล็กทรอนิกส์ ให้ผู้ใช้บริการเข้าถึงได้ง่ายที่สุด โดยอาจใช้การประชาสัมพันธ์โดยตรงเพื่อให้ผู้ใช้บริการทราบ นอกจากนี้ยังสามารถทำได้โดยวิธีอื่นอีกเช่นการปรับปรุงหน้าเว็บไซต์ห้องสมุด ให้สามารถเข้าค้นวารสารได้ง่ายขึ้น

บรรณานุกรม

จารุวรรณ ไกรเทพ. (2528). การบริหารงานและบริการด้านวารสารของห้องสมุดมหาวิทยาลัย
ในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย

จารุวรรณ สีนธุ์โสภณ. (2521). วิทยานุกรมบรรณารักษศาสตร์ A Cyclopedic of Librarianship.
กรุงเทพฯ : สมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทย.

ชุดิมา สัจจานันท์. (2530). สารนิเทศวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

ทบวงมหาวิทยาลัย. (2529). ประกาศทบวงมหาวิทยาลัย เรื่อง มาตรฐานห้องสมุดมหาวิทยาลัย
พ.ศ.2529 ลงวันที่ 21 พ.ค. 2529. กรุงเทพฯ : ทบวง.

บานชื่น ทองพันชั่ง. (2539). “การใช้วารสารภาษาต่างประเทศในห้องสมุด”. วารสารห้องสมุด,
40(1) : 36-45.

----- (2539). การใช้วารสารภาษาต่างประเทศในห้องสมุดและสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. เชียงใหม่ : ห้องสมุดคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ประภาพันท์ พลายนจันทร์. (2541). การใช้วารสารภาษาต่างประเทศในห้องสมุดคณะ
เกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. เชียงใหม่ : สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

----- (2538). การวิเคราะห์การอ้างอิงวารสารในงานเขียนทางวิชาการ ของ
คณาจารย์ คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. เชียงใหม่ : สำนักหอสมุด
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ผ่องพรรณ แยมแซไซ. (2544). การใช้ฐานข้อมูลออนไลน์ ที่บอกรับเป็นสมาชิกโดยสำนักหอสมุด
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่: รายงานการวิจัย. เชียงใหม่ : สำนักหอสมุด.

พจนานุกรมฉบับเฉลิมพระเกียรติ พ.ศ.2530. (2530). กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.

พรรณพิมล กุลบุตร. (2533, มกราคม). “วารสารและสิ่งพิมพ์ต่อเนื่อง : คำจำกัดความ” วารสาร
บรรณารักษศาสตร์. 10, (1) : 41- 47.

พองนวล สักการเวช. (2538). บรรณารักษศาสตร์เบื้องต้น (เอกสารคำสอน). เชียงใหม่ :
ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

มาลี น้อยไร่ภูมิ. (2529). การศึกษาอัตราการเพิ่มของราคาวารสารภาษาไทยในช่วงปี พ.ศ.
2523 - 2528. วิทยานิพนธ์การศึกษาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร
วิโรฒ ประสานมิตร มหาสารคาม.

รัฐจวน อินทรกำแหง. (2515). การเลือกหนังสือพิมพ์และวารสาร สิ่งพิมพ์รัฐบาลและสิ่งพิมพ์อื่น ๆ.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- รัตนา ณ ลำพูน. (2540). การลงรายการสิ่งพิมพ์ตามกฎหมาย เอ เอ ซีอาร์ 2 แก้ไขปรับปรุง (AACR 2 R). เชียงใหม่ : ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วรารุช ผลอนันต์. (2526). งานวารสารและหนังสือพิมพ์ในห้องสมุด. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- วิไล ปานพลอย. (2532). ความรู้เบื้องต้นเรื่องทรัพยากรห้องสมุด การคัดเลือกและการจัดซื้อจัดหา. เชียงใหม่ : คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุรיתอง ศรีสะอาด. (2536, ธันวาคม). “แนวทางการจัดหาวารสารที่มีประสิทธิภาพ Guideline for effective acquisition of periodicals,” วารสารศรีนครินทร์วิโรฒ วิจัยแลพัฒนา 8, (1) : 30 – 35.
- อมรา อิศระชาญพานิช. (2534). สภาพปัญหาและความต้องการใช้วารสารภาษาต่างประเทศของผู้ใช้ห้องสมุดคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อุษณีย์ ธรวิจิตรกุล. (2538). วิเคราะห์การใช้วารสารวิชาการภาษาต่างประเทศฉบับล่วงเวลาของผู้ใช้กลุ่ม วิทยาศาสตร์การแพทย์ปริคลินิกห้องสมุดคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปี พ.ศ.2537. เชียงใหม่ : ห้องสมุดคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- Alexander, Adrian W. and Brenda Dingley. (1988, May). “U.S. Periodical prices”. *American libraries*. 29, (5) : 83.
- Chen, Chiou – Sen Dora. (1995). *Serials management: A practical Guide*. Chicago : American Library Association.
- Cole, Jim E. and James W. Williames, editors. (1992). *Serials Cataloging : Modern Perspectives and international Development*. New York : Haworth press.
- Osborn, A.D. (1980.). *Serial publication : their place and treatment in libraries*. 3rd ed. Chicago: American Library Association,

ภาคผนวก

ก. แบบสอบถาม

เรื่อง การใช้วารสารวิชาการในสำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐาน

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

อาจารย์

นักศึกษา

2. สังกัดคณะ

ครุศาสตร์

มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

เทคโนโลยีการเกษตรและอาหาร

เทคโนโลยีอุตสาหกรรม

วิทยาการจัดการ

วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

3. ความถี่ในการใช้วารสารวิชาการ

ทุกวัน

สัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง

สัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง

เดือนละครั้ง

ส่วนที่ 2 การใช้วารสารวิชาการ

1. ท่านนิยมใช้วารสารประเภท (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ฉบับปัจจุบัน

ฉบับล่วงเวลา

2. กรุณาจัดลำดับการใช้วารสารวิชาการในแต่ละด้าน โดยเรียงลำดับหมายเลข 1-5 ลำดับ โดยลำดับที่ 1 หมายถึงสำคัญที่สุด และ 2-5 คือสำคัญรองลงมาตามลำดับ (เลือกได้เพียง 1 ด้าน)

2.1 ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

..... 1 วารสารสสวท.

..... 2 วารสารการส่งเสริมสุขภาพและอนามัยสิ่งแวดล้อม (HEALTH)

..... 3 วารสารเทคโนโลยีสุรนารี

..... 4 วารสารอนามัยสิ่งแวดล้อม

..... 5 วารสารวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

..... 6 วารสารวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

2.2 ด้านเกษตรศาสตร์และอุตสาหกรรมเกษตร

- ..... 1 วารสารเทคโนโลยีชาวบ้าน
- ..... 2 วารสารเกษตรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ..... 3 วารสารเคหการเกษตร
- ..... 4 วารสารเกษตรนเรศวร
- ..... 5 วารสารข่าวสารเกษตรศาสตร์
- ..... 6 วารสารสถาบันอาหาร

2.3 ด้านวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

- ..... 1 วารสารไอดีไซด์
- ..... 2 วารสารอิเล็กทรอนิกส์แฮนด์บุ๊ค
- ..... 3 วารสารเซมิคอนดักเตอร์ อิเล็กทรอนิกส์
- ..... 4 วารสารเทคนิค : เครื่องกล ไฟฟ้า อุตสาหกรรม
- ..... 5 วารสารวิศวกรรมสาร มช.
- ..... 6 วารสารวิศวกรรมสาร มก.

2.4 ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

- ..... 1 วารสารวิชาการ
- ..... 2 วารสารวิจัย มช.
- ..... 3 วารสารวิทยบริการ
- ..... 4 วารสารสำนักหอสมุดมหาวิทยาลัยทักษิณ
- ..... 5 วารสารมหาวิทยาลัยนเรศวร
- ..... 6 วารสารสารสนเทศ

2.5 ด้านศึกษาศาสตร์

- ..... 1 วารสารมายแมท (MY MATHS)
- ..... 2 วารสารการศึกษาไทย
- ..... 3 วารสารการศึกษา
- ..... 4 วารสารวิทยากรย์
- ..... 5 วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
- ..... 6 วารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

2.6 ด้านนิเทศศาสตร์และการจัดการ

- ..... 1 วารสารมาร์เก็ตเียร์ (Maketeer)
- ..... 2 วารสารทรัพยากรมนุษย์
- ..... 3 วารสารเศรษฐศาสตร์ธรรมศาสตร์
- ..... 4 การประชาสัมพันธ์และการโฆษณา
- ..... 5 วิทยทรัพยากรมนุษย์

**สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มรพส.
ขอขอบคุณทุกท่านที่ได้สละเวลาในการตอบแบบสอบถาม**

ข. งบประมาณของโครงการวิจัย

งบประมาณในงานวิจัยจำนวนเงิน 8,000 บาท (แปดพันบาทถ้วน) มีรายละเอียดค่าใช้จ่ายดังตาราง

รายการ	จำนวนเงิน
งบดำเนินงานวิจัย	
1. ค่าตอบแทน ใช้สอย และวัสดุ	
1.1 ค่าตอบแทน เช่น ค่าอาหารทำการนอกเวลา ค่าตอบแทน ผู้ปฏิบัติงานให้ราชการ ค่าเบี้ยประชุมกรรมการ ฯลฯ	
1.2 ค่าใช้สอย เช่น	4,000
1) ค่าถ่ายเอกสาร เข้าเล่ม เย็บเล่ม	
2) ค่าพิมพ์เอกสาร	
3) ค่าจ้างเหมาบริการวิเคราะห์ข้อมูล	
4) ค่าใช้สอยอื่น ๆ	
1.3 ค่าวัสดุ เช่น	4,000
1) วัสดุสำนักงาน	
2) วัสดุหนังสือ วารสาร และตำรา	
3) วัสดุคอมพิวเตอร์	
4) วัสดุอื่น ๆ	
รวมงบประมาณที่เสนอขอ	8,000 บาท (แปดพันบาทถ้วน)

หมายเหตุ ขอตัวเฉลี่ยจ่ายทุกรายการ

ประวัติคณะผู้วิจัย

1.1 หัวหน้าโครงการวิจัย

1. ชื่อ - นามสกุล (ภาษาไทย) นาย เฉลิมพร ทองพูน
ชื่อ - นามสกุล (ภาษาอังกฤษ) Mr. CHALERMPORN THONGPOON
2. หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน 3 6701 00469 310
3. ตำแหน่งทางวิชาการปัจจุบัน อาจารย์
4. หน่วยงานและสถานที่อยู่ที่ติดต่อได้สะดวก พร้อมหมายเลขโทรศัพท์ โทรสาร และไปรษณีย์

อิเล็กทรอนิกส์ (e - mail)

กลุ่มงานบริการสารสนเทศ สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ
มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ต. พลายชุมพล อ. เมือง จ. พิษณุโลก 65000
โทรศัพท์ 055-267106, 089-5544933
โทรสาร 055-267106, 267054
e-mail: cthongpooon@psru.ac.th

5. ประวัติการศึกษา

ระดับ การศึกษา	วุฒิการศึกษา	สาขา	ปีที่ สำเร็จ	ชื่อสถาบันการศึกษา	ประเทศ
ปริญญาตรี	วิทยาศาสตร์บัณฑิต (วท.บ.)	เคมี	2535	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	ไทย
ปริญญาโท	วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (วท.ม.)	เคมี	2539	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	ไทย
ปริญญาเอก	วิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิต (วท.ด.)	เภสัชศาสตร์	2549	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	ไทย

1.2 ผู้ร่วมโครงการวิจัย

1.2.2 ชื่อ - นามสกุล	นางอัมรินทร์ แก้วทองทรัพย์ Mrs.Amarin Kaewkongsap
เลขที่บัตรประจำตัวประชาชน	3 6401 00171 95 7
ตำแหน่ง	บรรณารักษ์
หน่วยงานที่สังกัด	สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม 156 หมู่ 5 ตำบลพลายชุมพล อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก
หมายเลขโทร	055-216386 เบอร์ภายใน 7103
E-mail	libamarin@psru.ac.th
ประวัติการศึกษา	ศศ.บ (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์)
พ.ศ. 2545	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

1.2.2 ชื่อ - นามสกุล	นางสาวรัตนพา พลาพล Miss. Rattanapa Palapol
เลขที่บัตรประจำตัวประชาชน	36401 00556 97 2
ตำแหน่ง	บรรณารักษ์
หน่วยงานที่สังกัด	สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม 156 หมู่ 5 ตำบลพลายชุมพล อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก
หมายเลขโทรศัพท์	055-216386 เบอร์ภายใน 7103
E-Mail	rpalapol@hotmail.com
ประวัติการศึกษา	ศศ.บ (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์)
พ.ศ. 2549	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

1.2.3 ชื่อ - นามสกุล	นางสาวอัจฉราพร แยมเหม็น Miss Adcharapron Yammen
เลขที่บัตรประจำตัวประชาชน	3 6508 00116 28 2
ตำแหน่ง	บรรณารักษ์
หน่วยงานที่สังกัด	สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม 156 หมู่ 5 ตำบลพลายชุมพล อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก
หมายเลขโทรศัพท์	055-216386 เบอร์ภายใน 7115
E-mail	adcharapron@hotmail.com
ประวัติการศึกษา	ศศ.บ (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์)
พ.ศ. 2547	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

บริการวารสารฉบับปัจจุบันและฉบับล่วงเวลา

